

Với Thăng Long

Một chút tâm tình với Thủ đô
Thăng Long tự thuở dựng cơ đồ
Đường trần đã trải gương không bụi
Biển thế từng qua sóng chẳng xô
Con cháu anh hùng trừ đế quốc
Tổ tiên oanh liệt thắng Hung nô
Đường lên hiện đại bùng hoa nở
Năm cánh xòe trên năm cửa ô.

>> LÊ THỊ HẢO YẾN

Duyên quan họ

Anh về nhón nắng mùa roi
Mây hồng lạng cuối trời khoi mua chiều
Trên tay cầm lá bùa yêu
Đang tâm em thả vào chiều vu vơ

Tan vào anh nắng ban sơ
Hoang hoải lá hoang hoải chờ cau xanh
Nắng vàng trên cánh đồng Canh
Duyên quan họ nép trong vành quai thao

Anh về nhón sợi chỉ đào
Buộc sang em kéo cau cao khó trèo
Kéo rồi nhạt mất bùa neo
Duyên quan họ lại sang theo nhà người

Anh về mây trắng lung đỏi
Câu quan họ ngưng giữa trời không ngân...

>> HOÀNG CHIẾN THẮNG

Tình yêu hoa nắng

Tôi đã yêu từ thời còn đi học
Yêu hoa cải vàng trong nắng sớm bên sông
Rời chiều về nắng tắt gió mênh mông
Hoa cải đó đẹp lung linh mời gọi.
Lớn lên rồi đi học ít mộng mơ
Không đuổi bướm hái hoa bờ sông vắng...
Thấy màu vàng trong gam màu cuộc sống
Yêu hơn nhiều những nỗi mưa sinh.
Để thêm yêu những ngày tháng thanh bình
Những ngày tháng vương đầy hoa cải nắng...

>> ĐẶNG ANH ĐỨC

Giọt ngâu thứ hai

Gió

Liều xiêu

Đổ xuống chiều đông trong lòng người thiếu nữ

Nhẹ đưa tay

Hứng những mảnh tóc rối của trời

Lất phất bay

Xiên qua kẽ lá

Những làn mưa buốt giá - bàn tay - đông ngàn

Nước mắt của mây

Em

Ngồi dưới mưa lần cuối

Trút lại mùa ngâu mới đó đã xa xôi

Thôi!

Em sẽ giữ lại giọt ngâu hôm nào anh đánh rơi

Vì em biết giọt ngâu thứ hai không bao giờ rơi nữa.

>> THI SAM